

Poradnik dla mediów: Jak odpowiedzialnie pisać o przemocy w szkołach i radykalizacji młodzieży?

Informowanie o przemocy i zagrożeniach w szkołach jest ważnym zadaniem mediów. Należy jednak pamiętać, że sposób relacjonowania takich zdarzeń może wpływać na ich odbiór, szczególnie przez osoby podatne na radykalizację lub identyfikujące się ze sprawcami.

W niektórych społecznościach internetowych przemoc staje się sposobem zdobywania rozpoznawalności i uznania. Nagrania ataków, manifesty i informacje o sprawcach są rozpowszechniane, komentowane i mogą inspirować kolejnych użytkowników.

Nieodpowiedzialny przekaz medialny może nieświadomie wzmacniać te mechanizmy.

9 zasad odpowiedzialnego informowania

1. Nie buduj rozpoznawalności sprawcy.

Unikaj eksponowania jego nazwiska, wizerunku, pseudonimów i szczegółów życia prywatnego, jeśli nie jest to niezbędne. Nie przedstawiaj sprawcy jako postaci wyjątkowej czy fascynującej. Skup się na faktach, osobach poszkodowanych i działaniach służb.

2. Nie rozpowszechniaj materiałów sprawców.

Nie publikuj manifestów, nagrań przemocy, gróźb ani linków do miejsc, w których można je znaleźć. Jeśli ich treść jest istotna dla zrozumienia zdarzenia, przedstaw najważniejsze informacje własnymi słowami.

3. Nie nagłaśniaj niezweryfikowanych „challenge’ów”.

Przed opisaniem internetowego wyzwania sprawdź jego wiarygodność i rzeczywistą skalę. Unikaj powielania chwytliwych nazw, hashtagów i zapowiedzi przemocy. Ich rozpowszechnianie może zwiększać zasięg zagrożenia lub niepotrzebnie wywoływać panikę czy wręcz je wykreować.

4. Nie dostarczaj scenariusza do naśladowania.

Unikaj szczegółowych opisów przygotowań do ataku, sposobów zdobywania narzędzi, wyboru ofiar czy obchodzenia zabezpieczeń.

5. Nie łącz zdarzeń bez dowodów.

Podobne ataki nie muszą oznaczać wspólnego działania sprawców ani ich przynależności do tej samej grupy. Wyraźnie oddzielaj potwierdzone fakty od hipotez i spekulacji.

6. Nie eskaluj poczucia zagrożenia.

Unikaj określeń takich jak „epidemia przemocy”, „fala ataków” czy „niebezpieczna moda”, jeśli nie potwierdzają ich dane.

7. Odpowiedzialnie dobieraj materiały wizualne.

Nie publikuj drastycznych nagrań ani zdjęć z momentu ataku. Unikaj sensacyjnych nagłówków, dramatycznej muzyki, dynamicznych montaży i estetyzowania przemocy.

8. Pokazuj skuteczne reakcje, nie tylko przemoc.

Informuj o osobach, które rozpoznały zagrożenie, powiadomiły służby lub udzieliły pomocy. Pokazuj, że odpowiednia reakcja może zapobiec tragedii.

9. Wskazuj, gdzie szukać pomocy.

Przypominaj, że groźby i informacje o planowanych atakach należy zgłaszać Policji, a w sytuacji bezpośredniego zagrożenia dzwonić pod numer **112**. Nielegalne i szkodliwe treści internetowe można zgłaszać do **Dyżurnet.pl**. Wsparcie psychologiczne: **116 111** – dla dzieci i młodzieży, **116sos.pl** – dla dorosłych.

Pamiętaj: informacja powinna pomagać odbiorcom rozumieć zagrożenie i skutecznie na nie reagować – nie zwiększać rozpoznawalności sprawcy ani atrakcyjności przemocy.

Bibliografia: Institute for Strategic Dialogue (ISD-US) (2025). *Memetic violence: How the True Crime Community generates its own killers*. Digital Dispatches, 2 października 2025 r. (aktualizacja: 6 kwietnia 2026 r.). <https://www.isdglobal.org/digital-dispatch/how-the-true-crime-community-generates-its-own-killers/> [dostęp: 8.10.2026].

Dane kontaktowe

NASK Dyżurnet.pl
ul. Kolska 12, 01-045 Warszawa
media@nask.pl

Zgłoś szkodliwe treści

dyzurnet@dyzurnet.pl
[Formularz zgłoszeniowy](#)